

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Misericordiae Palatium

Variis Sacrae-Scripturae Locis, Atque Septem misericordiae operibus quasi
peristromatibus exornatum

Gzaeus, Nicolaus

Augustae Trevirorum, 1618

Tertia ratio: est Excellentia quam praesefert Eleemosyna, antecellens alias
virtutes, tu[m] ex prophanorum, cum ex Diuorum Patrum testimonio
co[m]probata

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54477)

TERCIA RATIO QVA
AVCTHOR AD HVIUS
OPERIS CONSTRUCTIO-
nem perductus fuit.

QVamuis non minus arduum difficile-
que sit virtutum radiantium princi-
pē adnuenire, quam, amoenissimi prati om-
ni florum genere vestiti odoriferum flo-
rem, pulcherrimumque reperire; nihilo-
minus tamen misericordiam virtutū prin-
cipē quæ ad hoc opus me incitavit ausim
proclamare. Splendida quidem virtus est
fides, magna spes, verum has longe ante-
cellit misericordia. Ieiunium quidem præ-
stans est, at præstantior longe, misERICOR-
dia, hoc enim corpus sacrificat, hæc autem
cor totum offert cū corpore toto. Magnæ
efficaciæ sunt, Orationes, mortificationes,
obedientia, paupertas, paciētia, & his simi-
les, sed quoniam sine charitate nihil sunt
ideo misericordiam facile principē, harum
virtutum esse dixerim. Hæc enim quasi na-
vis inter vndas, sic inter virtutes graditur
omnium præstantiarum culmina tangens;
ideo-

14 SACRVM MISERICOR.

ideoque igni rectè cōparatur. Nam quem admodū ignis inter cætera elementa principatum tenet, ita misericordia cæteris virtutibus præstat & præluet. Sola enim illa, Iustitia, meruit appellari. Audiamus Prophetam regium eius encomia referentem. *Dispersit* (inquit de iusto loquens) *dedit pauperibus iustitia eius manet in seculum seculi*, quasi diceret. Vere iustus prædicatur, qui bona sibi misericorditer erogata, pauperibus, pari misericordia largitur. Quantis laudibus extollant misericordiam antiqui quos recensebo aduertamus. D. Augustinus Oratorum Principem, Eloquentiæ patrem extollit, quia virtutum primatum, virtuti misericordiæ concessit dum inquit: *Nulla de virtutibus tuis nec admirabilior, nec gratior, misericordia est.* causam subiungit alibi: *Homines enim ad Deos nulla re propius accedunt.* Vnde etiã dicere solebat: Si misericordia, corporis oculis cerni valeret, totum, haud dubito mundum ad amorem sui alliceret. Quæ utinam videretur, ut vtriusq; Sexus ad misericordiæ suauitatē, ad Bauari ducis palatium, tam viri quam mulieres pertraherentur.

D. Ioannes Chrysofom: eam virtutum summam dicere non dubitauit. Psalmista autem,

Psal. 3.

Lib. 9. de Ciuit. c. 5.

Orat. pro Quint. Ligar.

Hom. 33. ad pop. Antioch. sup. Matt. 25.

autem, regis amicam, immo Reginam ipsam: *Astitit inquit regina à dextris tuis, lucide nunciauit.* Ad hæc, gratiarum dona confert, Paradisi ianuas patefacit, omnia denique virtutum agmina in se possidentem congregat & coniungit.

Idem D. Ioannes Chrysostomus alio in loco hanc virtutem, Salutis robur, fidei Anchoram, peccatorum remedium appellat, hæc virtus Sanctos roborat, iustos probat, electos Dei demonstrat.

Denique, nunquid pluris facit idem auctor opera misericordiae exercere, quam mortuos suscitare? nunquid hanc virtutem castitati præfert? Nunquid ea est quæ nos Iesu Christo adæquat? Nunquid ea est quæ pro nobis, patrocinetur? quæ aeris transcendit regiones? Quæ lunæ superat splendores? quæ radiantis solis adumbrat claritatem? quæ ad thronum vsque, summi Dei transuolat? Eleemosyna (inquit alibi gratiarum dona, procurat, distribuenti muncera confert, peccatis veniam donat, tenebras expellit, fomitem extinguit, venena mortificat, stridores dētium aufert, mater charitatis est, viam salutis demonstrat, scalam præbet. Hanc etiam multis alijs locis Ieiunio & Orationi anteponit. Quid obse-

cro

*Sup. Matth.
c. 9.*

*Homil. 3. 6. ad
pop. Antioch.
Hom. 33.
Hom. 34.
Hom. 60.
Hom. 65.
Sup. Matth. 19.
Hom. 36.*

*Hom. 9. de
Esenit:
Hom. 4. sup.
c. 2. Epist. ad
Philippen.*

Rom. 6. sup.
c. 4. & c. ad
Titum.
Lib. Offic.

cro aptius fecisse potuit, quam virtutem commendatissimam prædicare?

In Epist. ad
Timot.

D. Ambrosius, nihil esse refert, quo magis Christianus Deo valeat appropinquare, quam misericordiae virtute interueniente, ideoque Christianae disciplinae summam appellat: *Omnis* (inquiens) *summa disciplina in misericordia & pietate est.* Leo papa subiungit, *miseri cordia tanta est virtus, ut*

In serm: ap-
parit.

sine illa cetera si sint prodesse non possint; quamuis enim quis fidelis, castus, & sobrius sit, & alijs maioribus ornatus virtutibus, si misericors tamen non est, misericordiam non meretur.

Serm. de Cura
paup.

D. Gregorius Nazianzenus virtutes cum floribus campi conferens, pulchras omnes, splendidas dicit esse vniuersas, vnam tamē, earum principem, iob splendorem nimium, misericordiam extollit & prædicat. Tanta denique huius misericordiae, dignitas est, ut Dei etiam proprium esse dicatur: *Deus cui proprium est misereri.* Hæc itaque virtus maneat princeps aliarum, nam licet charitas Deo summopere arrideat, tamen quia illam misericordiae connectimus, nihil decoris, splendoris nihil naturæ virtuti aufert quin potius confert. Ita igitur duæ virtutes in vnam coalescentes me ad hoc mo-

In collect.

uerant

uerunt opus, quod sequentibus prosequar
enarrationibus.

QVOD MISERICOR-
DIA ADVERSVS INIMI-
CORVM CARNIS, MVNDI, IN-
ferni, Hæreticorum & malè loquen-
tium, impetum muniat.

CAPVT. I.

ARcem David fortissimã nemo olim
non mirabatur, *quoniam mille clypei* Cant. 4.
pendebant ex ea, & omnis armatura fortium;
Sed quis Domum olim Bauaricam, nunc
autem Misericordiæ palatium, non iustè
miretur? siquidem in ea domo non modo
armatura fortium dependet, sed etiam ipsi
fortes eam inhabitât. Quam domum quis-
quis introiuerit, statim à capite ad calces ar-
matur. Ei namque datur galea spei per quã
charitatis fortiter expectet retributionem:
pectorale, quo sustineat calumniantium
linquas; gladius fidei, quo viriliter miseri-
cordiæ opera exerceat: Lancea munitur
Perseuerantię vt vsque in finem vitæ bonis

B insu-